ముత్యాల లోలకులు

విజయలక్ష్మీ రామకృష్ణన్

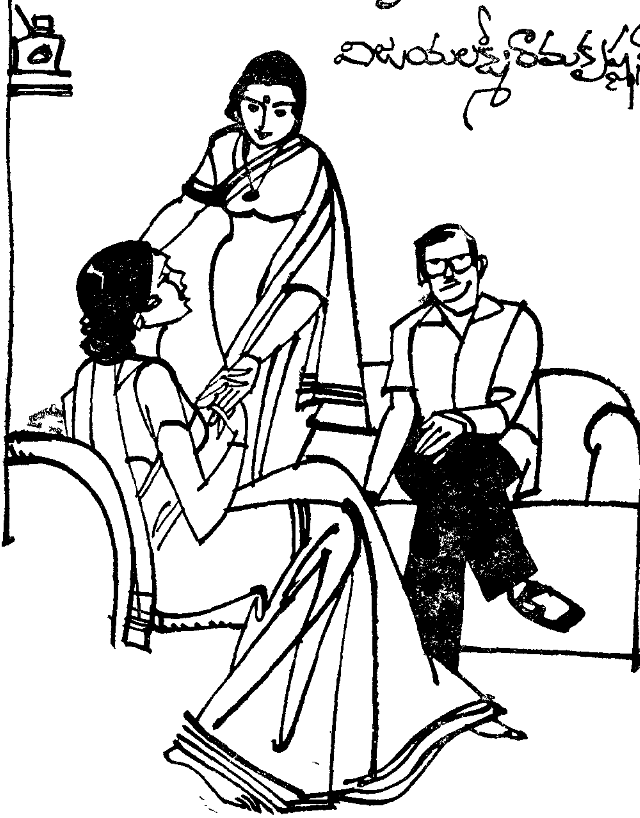

"మళ్లీ నా జీవితంలో యింత కష్టం ఎదురవుతుందని ఎన్నడూ వూహించ లేదు కృష్ణా! సరిగ్గా పద్దెనిమిదేళ్ల క్రితం అనుభవించాను యిటువంటి వేదన" ఆ పైన మాట్లాడలేక చేతులలో ముఖం కప్పుకున్నాడు సత్యనారాయణ కృష్ణవేణికి కళ్ల నీళ్లు తిరిగాయి. తనంటే సత్యానికి ఎంత ప్రేమో ఆమెకు తెలుసు. కాని నాలుగు రోజుల క్రిందట యిల్లు విడిచి వెళ్లిపోయిన సుధారాణి అంటే సత్యానికి ఎంత పంచప్రాణాలన్న సంగతి కూడ కృష్ణవేణికి తెలుసు సుధను గురించిన భయంలోనే తనను సత్యం పెండ్లిచేసుకోలేదన్న నిజం కృష్ణవేణికి చాలాసార్లు స్ఫురించినా, సుధారాణిని తలుచుకుంటేనే ఒళ్లు మండుకు వచ్చిన క్షణాలు గతంలో చాలానే వున్నా, యివాళ కట్టుబట్టలతో పరారీ అయిన ఆ కన్నెపిల్లను, ఆ పిల్ల కోసం తిండి నిద్రాలేకుండా తపిస్తున్న సత్యాన్ని చూసి కృష్ణవేణికి జాలి విందుకు

వచ్చిందేకాని, కోపం రాలేదు. ఏదో మగవాణ్ణి ఎట్లా ఓదార్చాలో ఆమె కర్థంకాలేదు. నెమ్మదిగా అతని చేతులు తన చేతుల్లోకి తీసుకుని, "సత్యం, వెంటనే లేచి స్నానంచేసి భోంచేసి నిద్రపోక పోయావంటే, యీ రాత్రికి నేను ఎక్కడికన్నా పారిపోతాను. రేపు యిద్దరి కోసం యింకా ఎక్కువ ఏడ్చినా, పక్కన కూర్చుని నీతో మాట్లాడానికి కూడా ఎవరూ ఉండరు, యిహ నీ యిష్టం" అంది సత్యనారాయణ కృష్ణవేణి కళ్లలోకి చూస్తూ "కృష్ణా, ఎంత కోపంవచ్చినా, ఆ పనిమాత్రం చెయ్యకు. అదే జరిగితే, రేపటికి నేనూ వుండను. నా ప్రక్కన ఎవరైనా వుండరని నువ్వు జాలిపడనక్కరలేదు యీ వూరి జనమంతా యీ మేడముందే వుంటారు." అన్నాడు. కృష్ణవేణి అమాంతం అతని మీద ఒరిగిపోయి "క్షమించు సత్యం, పాపిష్ఠిదాన్ని ఆలోచించకుండా మాట్లాడాను" అంటూ వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది.

సత్యం లేచి స్నానానికి వెళ్లాడు. కృష్ణవేణి కళ్లుతుడుచుకుని, జుట్టు సరిచేసుకుని, మెట్లుదిగి క్రింద హాల్లోకి వెళ్లింది. నలుగురు నవుకర్లు తీరిగ్గా కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు కృష్ణవేణి ఆఖరి మెట్టుమీద నిలబడి "మీ ఎవరి పేర్లు నాకు తెలియవు సత్యంగారు స్నానానికి వెళ్లారు. పైన వారిగది శుభ్రం చేసి పక్కమీద దుప్పట్లు మార్చాలి. డ్రైవరును కారు తీసుకురమ్మనండి. నేను యింటికి వెళ్లి అరగంటలో తిరిగి వస్తాను. మీలో వంట ఎవరు చేస్తారో తెలియదు కాని, ఇంకో గంటలో మాకిద్దరికీ భోజనం సిద్ధంకావాలి. ఇంకాసేపట్లో పోలీసు ఇనస్పెక్టరుగారు వస్తారిక్కడకు. ఫర్నిచరుమీద దుమ్ములేకుండా తుడవాలి. ఆ పేపర్లు పుస్తకాలు సరిగా సర్దిపెట్టాలి. మీరు లేచి త్వరత్వరగా మీపనులు చేసుకుంటే మంచిది" అన్నది. నిర్ఘాంతపోయిన నవుకర్లు నలుగురూ నాలుగు మూలలకు నడిచారు 'అయ్యగారు అప్పుడప్పుడు కృష్ణవేణమ్మగారింటికి వెళ్తారని గుసగుసలాడుకోడం తప్ప, ఒక రోజున ఆ కృష్ణవేణమ్మ యీ మేడమీదకి వచ్చి నవుకర్లకు పనులు పురమాయించగలదని వాళ్లు కల్లోకూడ అనుకోలేదు.'

డ్రయివరు కారు తీసుకురాగానే కృష్ణవేణి తనింటికి వెళ్లింది. స్నానం చేసి చిన్న సూట్‌కేసులో మూడు జతల బట్టలు సర్దుకుని సత్యనారాయణ మేడకు తిరిగి వచ్చింది. "వెళ్లేటప్పుడు మాట మాత్రం చెప్పి వెళ్తేనేం?" అన్నాడు సత్యం. డ్రయివరు సూట్‌కేసు తీసుకు వచ్చి గదిలో పెట్టాడు. సత్యనారాయణ ముఖంలో వెన్నెల విరిసింది. ఆప్యాయంగా కృష్ణ భుజంమీద చెయ్యేస్తూ "యిక్కడకు రమ్మని అడిగే సాహసం నాకు లేకపోయింది. నేను పిలవకపోయినా రాగల సాహసం నీకుందంటే

నేనంటే నీకెంత ప్రేమో తెలుస్తుంది కృష్ణా" అన్నాడు సత్యం. "యిన్నాళ్ళకైనా గుర్తించావు! నా అదృష్టాన్ని నేను పొగడుకోవాలి. ఆకలి మండిపోతూంది నాకు, రా వెళ్ళి భోంచేద్దాం" అంది కృష్ణవేణి. భోంచేసి చేతులు కడుక్కుంటూ వుండగా, పోలీసు వాన్ వచ్చి యింటిముందాగింది. ఇనస్పెక్టరు సత్యనారాయణతో "మీ రిపోర్టు చేరింది. అమ్మాయి గురించి వివరాలు కావాలి. చెప్తే వ్రాసుకుంటాను" అన్నాడు.

"మా పాపపేరు సుధారాణి. వయసు పద్దెనిమిది. తెల్లగా వుంటుంది. యీమె కన్నా కాస్త పొడుగుంటుంది. సన్నగా రెపరెపలాడుతూ వుంటుంది. హైదరాబాదులో బి. యే. చదువుతోంది. సెలవులకు వారం క్రిందట యింటికి వచ్చింది. అవాళ సుధ పుట్టినరోజు. కొత్తచీర కట్టుకుని నే విచ్చిన ముత్యాల లోలకులు పెట్టుకుంది. మధ్యాహ్నం భోంచేసిన తర్వాత సుధను పిలిచి, జగన్నాధంగారబ్బాయి రమేష్ ఫొటో చూపించాను. రమేష్ అమెరికాలో చదువుకుంటున్నాడని, వచ్చేనెల్లో ఇండియాకు వస్తున్నాడని చెప్పాను. పెండ్లిచేసుకుని భార్యను తీసుకుని అమెరికా వెళ్ళే ప్రయత్నంలో వున్నాడని, ఆ అబ్బాయి సంబంధం సుధకోసం మాట్లాడుతున్నానని చెప్పాను అమ్మాయితో".

"క్షమించాలి, నాలుగు రోజులనాడు అమ్మాయి యిల్లు విడిచి వెళ్ళిపోతే, యివాళ ప్రొద్దుటవరకు మీరు రిపోర్టు ఇవ్వకపోవడానికి కారణం?" అనడిగాడు ఇనస్పెక్టరు.

సత్యనారాయణ ముఖం దించుకుని "నన్ను బెదరించడానికి ఏ ఫ్రెండింట్లోనో ఒక రోజుంటుందనుకున్నాను. పాప నిజంగా ఇంత పిచ్చిపని చేస్తుందనుకోలేదు. యీ వార్త పేపరులో పడితే జగన్నాధం కొడుక్కి చేసుకోడని భయపడ్డాను" అన్నాడు

"ఎవరా జగన్నాధంగారు? ఆ సంబంధానికి అమ్మాయి ఏమైనా అభ్యంతరం చెప్పిందా?" అనడిగాడు ఇనస్పెక్టరు

"ఉహు, నాతో మాటమాత్రం అనలేదు నన్నేమీ అగడలేదు. ఆడపిల్లలేమి వివరాలు అడుగుతారు లెమ్మనుకున్నాను. పాపకా సంబంధం యిష్టం కాదని అనుకోలేదు. బంగారంలాంటి సంబంధం. దొరబాబులాంటి పెళ్ళికొడుకు. నా పేరుచెప్తే జగన్నాధం దమ్మిడీ కట్నం అడగడు. సుధ కెందుకు నచ్చకపోవాలండీ ఆ సంబంధం?" అన్నాడు సత్యనారాయణ.

ఇనస్పెక్టరు కష్టపడి నవ్వు ఆపుకున్నాడు. ఏదో అనబోయి అంతలో మాటమార్చి, "సుధారాణి వెళ్ళిపోయే రోజున కట్టుకున్న బట్టలు, వెళ్తున్న నగల వివరాలు చెప్తారా? [illegible]

లాంటివేమైనా తీసుకువెళ్ళిందేమో తెలుసునా?" అన్నాడు.

"ఉట్టి కట్టుబట్టలతో వెళ్ళిందండీ— ఎంత కోపం రాకపోతే అంత పిచ్చిపని చేస్తుంది? ఆనాళ కట్టుకున్న చీర ఏదో బ్లూడిజైన్—"

కృష్ణవేణి హాల్లోకి వచ్చి చప్పున "క్షమించాలి, అది బ్లూకాదు. సత్యంగారికి నీలం, ఆకుపచ్చ ఒక్కలాగే కనపడతాయి" అంది. సత్యనారాయణ "కృష్ణవేణీ— ఆ వివరాలు సరిగ్గా నువ్వే చెప్పు ఇనస్పెక్టరుగారు ఆచీర సెలక్టుచేసింది కృష్ణవేణే" న్నాడు సత్యనారాయణ. వ్రాసుకున్న నోట్సులో 'బ్లూ' కొట్టేస్తూ "మీరేమనుకోరంటే సత్యనారాయణగారూ" అన్నాడు ఇనస్పెక్టరు. సత్యనారాయణముఖం సిగ్గుతో కందగడ్డయింది. కృష్ణవేణి తేలిగ్గా నవ్వేస్తూ "మేమిద్దరం స్నేహితులం సర్. సుధారాణి పెండ్లప్పుడే— అని గోల్కొండా ప్యాలెస్‌లో కొన్నాం. మాస్‌గ్రీన్ పోచంపల్లి డిజైన్ సిల్కు చీర" అన్నది. ఇనస్పెక్టరు "లోలకులు అన్నారు. అవెట్లాంటివి?" అనడిగాడు. "వాటిని నేను చూడలేదు, సత్యం మీరే చెప్పాలి." అన్నది కృష్ణవేణి. సత్యనారాయణ గతంలోకి కుంగిపోతూ, "ఆ లోలకులు ఇరవైఏళ్ళ క్రిందట మద్రాసులో కొన్నాను" అన్నాడు. ఇనస్పెక్టరు కృష్ణవేణి [illegible].

"సుధారాణికి పద్దెనిమిదేళ్ళన్నారు?" అన్నాడు ఇనస్పెక్టరు. సత్యనారాయణ కిటికీదగ్గరగా నడిచి బైట ఆకాశంలోకి చూస్తూ, "ఆ లోలకులు సుధకోసం కొన్నవి కాకపోయినా, వాటిని మొదటిసారి పెట్టుకున్నది సుధే. ఎక్కడా కేటలాగులో లేని డిజైన్, స్వంతంగా నమూనా యిచ్చి చేయించాను. ఆ లోలకుల్లోనే ఒక్కొక్క ముత్యం వందరూపాయలు. రెండే రెండు పెద్ద పెద్ద కోల ముత్యాలు, చుట్టు సన్నని బంగారుతీగలో సగం కనపడుతూ సగం కనపడకుండా మురిపించే ముత్యాల లోలకులు, ప్రాణంగా చూసుకున్నా యిన్నాళ్ళు ఇనస్పెక్టర్. నేడు సుధతో పాటు అవీ మాయమైనాయి...." ఆ పైన మాట్లాడలేకపోయారు సత్యనారాయణ.

ఇనస్పెక్టరు వెళ్ళడానికి సిద్ధపడుతూ తాను వ్రాసుకున్న వివరాలు చదివాడు— "మళ్లెల సుధారాణి, వయసు పద్దెనిమిది, బి యె స్టూడెంట్ ...."

సత్యనారాయణ "యస్. సుధారాణి అనండి చాలు. సుధ ఇంటి పేరు మంచెర్ల" అన్నాడు. విభ్రాంతపోయారు ఇనస్పెక్టరు, కృష్ణవేణి కూడ. "నేను పొరపాటు వ్రాసుకోలేదుకదా సార్. మీ పేరు మళ్లెల సత్యనారాయణగారే కదా?" అన్నాడు ఇనస్పెక్టరు.

"సుధ నా కజిన్ కూతురు. స్కూలు రిజిష్టరులో మంచెర్ల సుధారాణి అనే వుంది పేరు. మామూలుగా యస్. సుధారాణి అని వ్రాసుకోడంవల్ల ఎవరికీ

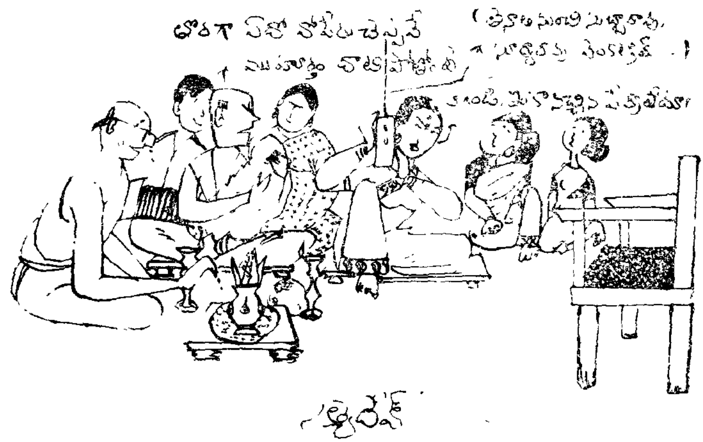

సందేహం రాదు. సుధకు నిజం తెలుసు. నేనెప్పుడూ గార్డియన్‌గానే సంతకం చేసేవాణ్ణి" అన్నాడు సత్యం. ఇనస్పెక్టరు లేచి "వెంటనే ఏక్షన్ తీసుకుంటామండీ. ప్రోగ్రెస్ కనవడగానే ఫోను చేస్తాను. మీరు ధైర్యంగా వుండండి" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

కృష్ణవేణి సత్యానికి దగ్గరగా జరిగి "సత్యం మాటమాత్రమన్నా అనలే దెప్పుడూ!" అంది.

"విస్థారమాడుతున్నావా, కష్ణవేణీ" అన్నాడు సత్యం.

"లేదు సత్యం లేదు, నిజంకోసం తపిస్తున్నా, చెప్పవూ, ఆ కథేమిటో నాకు!" అన్నది.

సత్యనారాయణ మాట్లాడలేదు. మేడ మీదికి నడిచాడు. కిటికీ కెదురుగా వున్న యీజీ ఛెయిర్‌లో కూర్చున్నాడు. కృష్ణవేణి అతని కుర్చీపక్క బెదరు మోడా వేసుకుని కూర్చుంది. "సత్యం చెప్పవూ!" అంది మళ్ళీ.

"కృష్ణా, పాతికేళ్ళక్రితం నాకింత దబ్బులేదు. అప్పటికే మానాన్న లేదు. మాది చిలకలూరిపేట దగ్గర చిన్న పల్లెటూరు. గుంటూరు హైస్కూల్లో చదువు పూర్తయ్యాక మెడ్రాస్ వెళ్ళాము కాలేజీ చదువుకు నేనూ, శంకరం."

"శంకరం ఎవరు!" అంది కృష్ణవేణి

"శంకరనారాయణ మా పిన్నికొడుకు. నాకన్నా మూడు నెలలు చిన్నవాడు. మమ్మల్ని చూసి కవలపిల్లల మనుకునే వాళ్ళు. అంత పోలికలు మాకు అప్పుడు మెడ్రాసు యూనివర్శిటీలో లైబ్రేరియన్‌గా వున్న కృష్ణస్వామిగారికి నేనంటే అభిమానం ఏర్పడింది ప్రతి పండుగకు వాళ్ళింటికి రమ్మనే వాడాయన. మొదటి సారి శంకరాన్ని వెంట తీసికెళ్ళాను. తర్వాత ఇద్దరినీ రమ్మనేవారు కృష్ణ

స్వామిగారు. కృష్ణస్వామిగారికి భార్య లేదు ఒకే ఒక కూతురు. శకుంతల. చాల అందమైంది. అంత అందమైన కళ్లు మళ్లీ ఎక్కడా కనబడలేదు నాకు. మాతో చనువుగా మాట్లాడేది. మేము నలుగురం కబుర్లు చెప్పుకుంటూ భోంచేస్తుంటే కృష్ణస్వామిగారికి మహాసరదాగా వుండేది. శకుంతల సహవాసం నాకు చాలా కావాలనిపించేది. వాళ్లింటికి వెళ్తున్న ప్రతిసారి శంకరం, "నేనూ వస్తానే"వాడు" చిరాకేసినా ఏమీ చెయ్యలేకపొయ్యేవాడిని. ఊరెళ్లేముందు శంకరంతో చెప్పకుండా శకుంతలను చూడ్డానికి వెళ్లాను. యిద్దరం కలిసి బీచికెళ్లాం. ట్రాములో ఎవరో గుఱ్ఱప్పందాల గురించి మాట్లాడుకుంటున్నారు. "సత్యం నువ్వెప్పుడైనా రేసులకెళ్లావా" అనడిగింది శకుంతల. "ఇంకా లేదు, రేపాదివారం వెళ్తాను. రేసుల్లో బోలెడంత డబ్బు గెలిచాననుకో, నీకేమి కావిమ్మంటావు?" అనడిగాను మహాసీరియస్‌గా ముఖం పెట్టి "ముత్యాల లోలకులు కొనిపెట్టు" అంది శకుంతల. "ఛా, రవ్వల కమ్మలన్నా అడక్కుండా ముత్యాల లోలకులేమిటి నా మొహం మెరుస్తాయా చస్తాయా" అన్నాను. శకుంతల పకపక నవ్వుతూ "ఉరుములు మెరుపులు, అంటే భయం నాకు మెరుపు మోజున్నవాడివి రేపు నీ భార్యకు మైకాతో నగలు చేయించుకుందువుగాని, నాకు ముత్యాల లోలకులు చాల్లే" అంది.

నాకు నవ్వు వచ్చింది. "జానుగాని శకుంతలా, గాజులో గొలుసో అయితే వాటి అందం నీకు కనబడుతుంది. చెవుల లోలకులు యితర్లు చూస్తారేతప్ప నీకు కనపడదుగా" అన్నాను. "బాగుంది సత్యం, నీ మాట వింటే పడుకునేటప్పుడు పట్టుచీర, పేరంటానికి పాతచీర కట్టుకోవాలి భలేవాడివే!" అంది. బీచికెళ్లాం. సుండలు కొనుక్కుతిన్నాం. శకుంతల ఇసుకలో బొమ్మలు గీస్తూ "సత్యం నే నీ మహానగరంలో పుట్టాను, పెరిగాను. ఇంకో వూరెరగను. నువ్వు చూపించిన ఫొటోల్లో, మీ వూరు, మీ పొలాలు, మీ యిల్లు చాల నచ్చాయి నాకు. నాకు మీవూళ్లో వుండిపోవాలనుంది" అంది శకుంతల. పులకరించిపోయాను. మరుక్షణం అదెంత పగటికలో తెలిసివచ్చింది. శకుంతలకు మా వూళ్ళో పచ్చని పొలాల గురించి తప్ప, కక్షల కారణంగా తగలబడే ధాన్యపు కుప్పల గురించి తెలియదు. ఫోటోల్లో ఆవుల అందం చూసిందేతప్ప అక్కడి పేడవాసన తెలియదు. ముగ్గులతో, గడపలకు పసుపుకుంకాలతో మా యిల్లు అందంగా కనిపించిందే కాని, మా హాలు మధ్యలో వడ్లబస్తాలు పేర్చివుంటాయని, పట్టపగలే ఎలుకలు షికార్లు తిరుగుతుంటాయని శకుంతలకు తెలియదు. శకుంతలతో జీవితం పంచుకోవాలంటే పట్టణానికి దగ్గరగా పల్లెటూళ్ల అందాన్ని మాత్రం కొనితెచ్చుకున్న ఒక తోట,

ఆ తోటలో చిన్న యిల్లు, అన్ని ఆధునిక సౌకర్యాలతోటి అమర్చుకోవాలను కున్నాను. అమ్మను ఒప్పించి, ఆస్తి అమ్మి, పట్టణంలో బిజినెస్, తోటలో కాపురం పెట్టుకోవాలంటే కనీసం రెండేళ్లు పడుతుందనుకున్నాను. శకుంతలకు వివరంగా చెప్పి కనీసం ఏడాది గడువివ్వమని అడిగాను. శకుంతల బదులు చెప్పలేదు.

ఆ తర్వాతి నెలలో శకుంతల పుట్టిన రోజని గుర్తువచ్చింది. నగలషాపుకు వెళ్ళి ముత్యాల లోలకులకు ఆర్డరిచ్చాను. అంతకు ముందు పుట్టిన రోజుకూడా ముగ్గురం హోటల్లో భోంచేసి సినిమా కెళ్లాం. ఆ మాట చెప్పాను శంకరంతో. వాడేమి అభ్యంతరం పెట్టలేదు. జేబులోంచి ఏదో చిన్న పాకెట్ తీసి నాకిచ్చి, "చూడన్నయ్యా, నీకు నచ్చిందేమో చెప్పు" అన్నాడు. ఆశ్చర్యంగా తెరిచి చూశాను. ఉంగరం! "నువ్వు కొన్నావా, శకుంతలకా నువ్వు?" అనడిగాను. వాడు తప్పుచేసిన వాడిలాగా "ఔనన్నయ్యా, అది శకుంతలకు రేపు యివ్వబోయే ప్రధానపుటుంగరం" అన్నాడు

అడుగుదూరంలో పిడుగు పడ్డట్లయింది నాకు. "క్రిందటి ఆదివారం శకుంతలను కలుసుకున్నాను. ధైర్యం కూడదీసుకుని ప్రపోజ్ చేశాను. శకుంతల వెంటనే ఒప్పుకుంది. ఎంతో ఆశ్చర్యపోయాను. మళ్లీ మనసు మార్చుకోకుండా యివాళ యీ వుంగరం యిద్దామనుకున్నాను. శకుంతలకు ముత్యాలంటే యిష్టమట. అందుకే రెండు ముత్యాల మధ్యన కెంపులేసిన ఉంగరం కొన్నాను. బాగుందా?" అన్నాడు. శంకరం ఎంత సమర్థుడో నేనెంత పిచ్చివాణ్ణో మొదటిసారిగా తెలిసింది నాకు. ఆ ఉంగరం నా మనసులో బొంగరాలు తిరిగింది. ముత్యాల మధ్య కెంపుకాదు, రెండు కెంపుల మధ్య నిస్సహాయంగా నిల్చిపోయిన ముత్యంలాగా తోచింది శకుంతల నాకు. ఇంకా ఆమెకు లోలకులు ఇవ్వలేకపోయాను నేను. ఆ తర్వాత నేను చెయ్యగలిగిందేమీ మిగల్లేదు. నెల తిరక్కుండా శకుంతల పెండ్లయ్యింది. చదువు పూర్తవ్వడంతో నేను వూరెళ్ళిపోయాను. శంకరం మద్రాసులో ఉద్యోగం వెదుక్కున్నాడు.

"నువ్వు నిజంగా పిచ్చివాడివి సత్యం! తర్వాతేమయింది?" అనడిగింది కృష్ణవేణి.

ఆ ఏడాది మా అమ్మ తెచ్చిన సంబంధాలన్నీ తిరగకొట్టాను. శకుంతల గుర్తు వచ్చినప్పుడల్లా పెట్టె తెరచి ముత్యాల లోలకులు చూసుకునేవాణ్ణి. ఏడాదికి సుధ పుట్టిన కబురు తెలిసింది. నాకు మనసు బరువెక్కిందేగాని, పొంగిపోలేదు. మరు క్షణం నా మీద నాకు ఎంత అసహ్యమేసిందో నువ్వు వూహించలేవు. నెల్లాళ్ల తర్వాత శంకరానికి శకుంతలకు

ఉత్తరం వ్రాశాను. అమ్మ ఆరోగ్యం బాగా లేనందున నేను యిల్లు విడిచి రాలేనని వచ్చేనెలలో శకుంతల పుట్టినరోజు నాటికి పాపను తీసుకుని వాళ్ళను మా ఊరు రమ్మని వ్రాశాను. చంటి పిల్లతో ప్రయాణం కష్టమని వ్రాశాడు శంకరం. కాదు, కూడదు రావాలంటూ పట్టుపట్టాను. వాళ్ళు వచ్చేనాటికి యిల్లంతా శుభ్రం చేయించి సున్నం వేయించి పెళ్ళిల్లులాగా సిద్ధంచేయించాను. తుఫాను వచ్చే సూచన లున్నాయని రావటంలేదని వ్రాశాడు శంకరం. "అంత పెద్ద తుఫాను వస్తే రైళ్ళే ఆగిపోతాయి. రైళ్ళు నడిచేవరకు మీకేమీ ఫర్వాలేదు రమ్మని" వైరిచ్చాను.

"ఎందుకంత మూర్ఖంగా ప్రవర్తించావు" అంది కృష్ణ.

"శకుంతలను తమ్ముడి భార్యగా, స్నేహితురాలిగా చూస్తేగాని నా పాపం పోదన్న తహతహ నన్ను తొందర పెట్టింది. వాళ్ళు బయలుదేరే ముందు టెలిగ్రాం యిచ్చారు. తుఫాను బాధ లేకపోయినా తెనాలిదగ్గర రైలు పట్టాలు తప్పింది. సంగతి తెలిసి ప్రాణాలు గుప్పెట్లో పెట్టుకుని పరుగెత్తాను. శంకరం చివరి మాటకూడ దక్కలేదు నాకు. శకుంతల బిడ్డను ఎట్లా పొదివి పట్టుకుందో దేవుడికి తెలియాలి సుధకు నుదుటిమీద చిన్న గాయం తప్ప దెబ్బ లేమి తగలేదు. శకుంతల కొనవూపిరితో వుంది. "క్షమించు సత్యం, సుధ జాగ్రత్త" అంటూ అప్పగింతలు పెట్టింది. నా కన్నా బీదవాణ్ణి ఎరుగుదువా నువ్వు" అన్నాడు సత్యనారాయణ.

కృష్ణవేణి కళ్ళు తుడుచుకుంది. "తర్వాత" అంది.

అమ్మ పెంచింది సుధను. అమ్మ పోయాక సుధ పెంపకంకోసం వేరే మనిషిని పెట్టాను. ఊళ్లో ఆస్తి అమ్మేసి సుధను తీసుకుని యీ వూరొచ్చాను పదహారేళ్ళ క్రిందట. నా వ్యాపారం లాభించింది. డబ్బుకు కొదవలేకుండా బ్రతికాను. ఎడారిలాంటి నా జీవితంలో ఒయాసిస్సులేమైనా వుంటే అవి నీతో గడిపిన క్షణాలే కృష్ణా. సుధ భవిష్యత్తు గురించి భయపడే నిన్ను నా దాన్నిగా చేసుకోలేకపోయాను. యివాళ తల్లిలాగే కూతురుకూడ నా ముఖాన చీకటి పూసి మాయమయింది. ఏంచేస్తుందో, రెండు రోజులుగా భోంచేసిందో లేదో, ఎక్కడుందో," అంటూ వాపోయాడు సత్యనారాయణ. పోస్టువచ్చిందంటూ కవరు తెచ్చాడు నౌకరు. ఆత్రంగా చింపి చదివాడు సత్యం.

నాన్నా!

బ్రతికే వున్నాను. నువ్వు పెళ్లి కుదిర్చావంటే నేను చాలా పెద్దదాన్నయి పోయాననుకున్నాను. పారిపోయి వచ్చి ఫ్రెండింట్లో వున్నాను. మహాపట్టణంలో ఉద్యోగంకోసం వెతికితే "వయసు చాలదు, అనుభవంలేదు" అన్నారు. నాకు ఇంకా చదువుకోవాలనుంది. జీతం ఎవరు

కడతారో తెలియదు. చేతిఖర్చుకు లోలకులు తాకట్టు పెట్టాను. తిరిగి రావడానికి టికెట్టుకు డబ్బులేదు వెంటనే వచ్చి తీసికెళ్ళు. నీకు నచ్చినవాడి కాళ్ళు కడుగు. వాడి ముక్కూ మొఖం నాకు తెలియక పోయినా ఫర్వాలేదులే!

నీ మీద కోపంతో
సుధారాణి.

కృష్ణా సుధ దొరికింది. సుధ దొరికిందంటూ పొంగిపోయాడు సత్యనారాయణ. కృష్ణవేణి పోలీసుస్టేషనుకు ఫోను చేసింది. "కృష్ణా నువ్వు కూడా రా నాతో యిద్దరం వెళ్ళి పాపను తీసుకువద్దాం" అన్నాడు సత్యం. కృష్ణవేణి ఆశ్చర్యంగా "నేనెందుకు సత్యం" అంది. "నాకు యింక యీ దాగుడు మూతల జీవితం వద్దు సుధ జీవితం సుధది, నా జీవితం నాది" అన్నాడు సత్యనారాయణ.

సుధను వెంటపెట్టుకుని హోటలుకు తీసుకువచ్చాడు సత్యనారాయణ. "యీమె కృష్ణవేణి. నాకు చాల ఆప్తురాలు" అంటూ [illegible] చేశాడు సుధకు. సుధ కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో అరిచిప్పలంత [illegible]. "సుధా, నేను చెప్పేది జాగ్రత్తగా విను. కొద్దిరోజుల్లో నేను కృష్ణవేణి సివిలు మారేజి చేసుకోబోతున్నాం. జగన్నాథం కొడుకు వచ్చినప్పుడు [illegible] చేస్తాను. నీకు నచ్చితే పెళ్ళిచేసి పంపిస్తాను. [illegible] చదువు అమెరికాలో చదువుకో. ప్రేమంటూనా [illegible] నీ పెళ్ళిమాటెత్తను. నీకిష్టమైన కాలేజీలో చేరి నీ కిష్టమైనన్నాళ్లూ చదువుకో. ఇంతెప్పుడూ యిట్లాంటి పిచ్చి పనులు మాత్రం చెయ్యకు, తెలిసిందా" అన్నాడు సత్యనారాయణ సుధతో. సుధ కృష్ణవేణికి దగ్గరగా జరిగి "ఇంత మంచి ఆలోచన మా నాన్నకు మీరే చెప్పారు కదూ ఔనా!" అన్నది కృష్ణవేణి ఆప్యాయంగా సుధచేతులను తన చేతుల్లోకి తీసుకుంది.

రైలు కృష్ణవంతెన మీదకు రాగానే కృష్ణవేణి చిల్లరతీసి సుధచేతిలో పెట్టి "నదిలో కాసువేసి దణ్ణం పెట్టుకో, యింత గండం గడిచింది" అన్నది. ఇద్దరూ వాళ్ళు చిల్లర డబ్బులు నీళ్లలో వేస్తుంటే, ఏదో స్ఫురించినట్లుగా, గబగబా సత్యనారాయణ జేబులోంచి తాకట్టు విడిపించి తెచ్చిన ముత్యాల లోలకులు తీసి నదిలోకి విసిరాడు. అదేమిటన్నారు తెల్లబోయిన తరుణులు.

"[illegible] స్వాహా కృష్ణార్పణం" అన్నాడు సత్య[illegible] తేలిగ్గా నిట్టూరుస్తూ.